

4. Таким чином, порівнюючи граматичні категорії іменника та прикметника в англійській та німецькій мовах ми виявили такі спільні риси як: утворення множини іменників іншомовного походження та ступенів порівняння прикметників англійської та німецької мов за аналогічним принципом властивим англійській мові. Проаналізувавши категорію роду в англійській та німецькій мовах було виявлено певні відмінності, які впливають на визначення роду в англійській та німецькій мовах. Тому, порівняльний аналіз граматичних категорій іменника та прикметника в англійській та німецькій мовах є доцільним для студентів напряму підготовки «Філологія. Переклад (німецька, англійська мови)».

ЛІТЕРАТУРА

1. *Ботт Ф.В.* Порівняльна граматики індогерманських мов / Ф. В. Ботт. – Нью-Йорк: Академічна преса, 1973. – 34 с.
2. *Praninskas J.* Rapid Review of English Grammar / Englewood Cliffs N.J.: Prentice-Hall, 1977. – 48 p.
3. *Камянова Т.* Практический курс немецкого языка / Т. Камянова. – Москва: Дом славянской книги, 2009 – 18 с.
4. *Каушанская В.Л.* Грамматика английского языка / В. Л. Каушанская – Москва: Страт, 2000. – С.18–22.
5. *Карпенко Ю. О.* Вступ до мовознавства / Ю. О. Карпенко – Київ: Логос, 2006. – 257 с.
6. *Кочерган М. П.* Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган – Київ: Логос, 2000 – 262 с.

*Солодовник Оксана
Вінниця*

СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИСТАВНИХ УТОЧНЮВАЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ У ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Починаючи з другої половини ХХ століття таке мовне явище, як уточнення опиняється в центрі уваги багатьох дослідників-лінгвістів пострадянського простору. Особливості структури та семантики уточнення розглянуті у працях Ф. Н. Бондаренко [2], Т. А. Александрової [1], Л. В. Захарової [3], М. Я. Оленяк [5] та ін.

Противставлення – один з неспеціалізованих та маркованих засобів вираження уточнення. Противставні уточнення мають за основу так звані

контрарні поняття, які позначають «несумісні поняття, між якими можливим є третє, проміжне, і котрі не тільки заперечують одне одного, але несуть в собі щось позитивне замість запереченого у неузгодженому понятті» [4: 487]. Не зважаючи на наявність наукових праць, присвячених вивченню уточнювальних конструкцій, вивчення протиставних уточнень у сучасній німецькій мові в публіцистичному стилі не було проведено, що зумовлює актуальність пропонованого дослідження.

Матеріалом дослідження слугують приклади протиставних уточнювальних конструкцій, дібрані методом суцільної вибірки з щотижневого німецького журналу *Der Spiegel* [8]. Опрацьований обсяг матеріалу складає 235 тис. знаків.

Мовними характеристиками протиставного уточнення в німецькій мові є графічне відокремлення, заперечні частки *nicht* або *kein*, які зазвичай вживаються в парі зі сполучниками *sondern, eher, nur*, а також відповідна уточнювальній конструкції інтонація. Протиставні уточнення базуються на зіставленні двох явищ, одне з яких є реальним та наявним, а інше – бажаним та нереальним. Таким чином у протиставному уточненні стверджується одне несумісне явище та заперечується інше. Наприклад, нім.: *Glutenfreie Ernährung ist nicht eine Frage der Verdauung, es ist eine Lebenseinstellung* [6: 49]. ‘Безглютенова дієта – це не питання харчування, це стиль життя’.

Протиставні уточнення можуть слугувати відображенням різних аспектів позамовної дійсності. У публіцистичному стилі сучасної німецької мови фактичний матеріал дослідження дозволяє виділити п’ять семантичних груп протиставних уточнень:

- 1) уточнення дії, які вживаються для протиставлення реальної та бажаної дії;
- 2) об’єктні уточнення, що використовуються для протиставлення двох предметів, явищ або процесів;
- 3) уточнення якості, які протиставляють наявну імпліцитну якість предмета чи особи та можливу або бажану;
- 4) уточнення способу дії вживаються для ствердження певного способу дії та заперечення можливого способу виконання цієї дії;
- 5) уточнення причини, які покликані протиставляти дві причини – наявну та можливу.

В цілому слід зазначити, що в публіцистичному стилі мовлення протиставні уточнювальні конструкції не є широко вживаними. Емпіричний матеріал дослідження дозволив виділити 11 одиниць протиставних уточнень у даному стилі в німецькій мові. Будучи одним з неспеціалізованих засобів вираження уточнення, протиставлення не є таким поширеним, як, скажімо, спеціалізований засіб вираження уточнення, тобто конкретизація. Проте, не зважаючи на цей факт, протиставні уточнювальні конструкції є важливим елементом для аналізу уточнень, адже завдяки протиставно-уточнювальному

контексту, висловлення, в якому вживається цей вид уточнювальних конструкцій, набуває семантичної ємності; через контраст та протиставлення з'ясовуються певні аспекти позамовної діяльності, про які говорить автор. Тому, зазначений аспект вивчення уточнень є перспективним та потребує подальшого детального вивчення для встановлення закономірностей його функціонування.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Александрова Т. А.* Уточняющие обособленные члены предложения / Т. А. Александрова // Русский язык в школе. — 1974. — №2. — С. 15–21.
2. *Бондаренко Ф. Н.* О некоторых вопросах синтаксиса / Ф. Н. Бондаренко // Русский язык в школе. — 1952. — № 2. — С. 18–25.
3. *Захарова Л. В.* Обособленные второстепенные члены предложения со значением уточнения в современном русском литературном языке : дисс. ... кандидата филол. наук : 10.02.01 / Л. В. Захарова. — Армавир, 2008. — 215 с.
4. *Лингвистический энциклопедический словарь (ЛЭС)* / [гл. ред. В. Н. Ярцева]. — М. : Советская энциклопедия, 1990. — 685 с.
5. *Оленяк М. Я.* Семантико-синтаксичні функції уточнення в англійській, українській та польській мовах : дис. ... кандидата філол. наук / М. Я. Оленяк. — Донецьк : Дон НУ, 2011. — 203 с.
6. *Der Spiegel*. — 2015. — Nr. 23/24.12.2015. — 138 S.

*Стрюк Наталя
Вінниця*

THE SIMULATION METHOD AS A TECHNIQUE OF IMPROVING PROFESSIONAL COMMUNICATION SKILLS IN TEACHING ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES TO FUTURE JOURNALISTS

Introduction. Nowadays Ukraine is increasingly adapting into the global information space, and thus the development of Ukrainian journalism is being affected by the global mass media situation. Accordingly, the knowledge of the English language is necessary for intercultural communication and the professional development of journalists. The simulation method enables to implement their new knowledge and skills in situations close to reality to simulate future professional activities.

Review of recent research and publications. The problem of using simulations for learning a foreign language was studied both by foreign and